

РЕШЕНИЕ

№ 1858

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 22.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11199** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Т., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С569-0036034/20.07.2020 г., издадена от началник на Отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ /ГДФК/ при ЦУ на НАП, потвърдена с решение № ГДФК – 111/04.09.2020 г., издадено от директор на дирекция „Оперативни дейности“ в ГДФК.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон и с целите на закона. Оспорва се изводът, че дружеството е извършило нарушение на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. Посочва се, че на 03 и 09.07.20 г. жалбоподателят е представил в НАП грешен нивомерен софтуерен отчет и коректни данни за доставеното гориво на бензиностанцията. Твърди се, че грешката в софтуерните отчети за бензин А-95Н е резултат от грешно въведени данни от [фирма], което на основание чл. 118, ал. 4 ЗДДС инсталира и поддържа в обекта софтуерното фискално устройство за интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /Ф./. Посочва се, че закупените от жалбоподателя количества бензин А-95Н на процесните дати съответстват на данните в уведомленията, подадени от дружеството в НАП, за документалните доставки за всеки вид получено гориво. Твърди се, че всички приходи от продаденото гориво, в

т.ч. и бензин А-95Н, са отчетени през фискалното устройство на обекта и съответните данъци са начислени и платени, поради което не е налице отклонение от данъчно облагане. Според жалбоподателя, с подаване в НАП на достоверни данни /документални доставки/ за бензин А-95Н, на 03 и 09.07.20 г., дружеството е изпълнило първото изискване на чл. 118, ал. 6 ЗДДС, а със системата Ф., внедрена от [фирма], данните за доставени количества горива във всички резервоари в обекта се отчитат и предават в НАП по електронен път, с което е изпълнено и второто изискване на чл. 118, ал. 6 ЗДДС. Твърди се, че дружеството не може да носи отговорност относно коректността на данните, които [фирма] обработва и изпраща в НАП, посредством внедрената в обекта Ф.. В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, представляван от адв. К., моли съда да отмени оспорената заповед по аргументите, изложени в жалбата и претендира присъждане на разноските по делото. Ответникът - началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“, чрез процесуален представител юрк. И., изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че в протокола, съставен в резултат на извършената проверка от органите по приходи, представителят на дружеството не е изложил възражения, което обстоятелство следва да се вземе предвид от съда. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар. Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Установява се, че на 14.07.2020 г. органи по приходите при ТД на НАП С. извършили проверка на търговски обект – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от [фирма]. Проверяващите констатирани, че търговският обект разполага с 6 бр. колонки и с 3 бр. подземни резервоара, както има монтирани и функциониращи 2 бр. Електронна система с фискална памен /ЕСФП/ модел „О. Сис 2.0 – KL“ с ИН OS006892 и ФП № 58006892, съответно с ИН OS010142 и ФП № 58010142. При извършена проверка на Справка за регистрирани съобщения за доставка на гориво в ИС на НАП за Ф. 4412244 на [фирма], за периодите 03.07.2020 г. и 09.07.2020 г., проверяващите установили, че има съществени разлики между получените количества горива по АДД и количествата горива, постъпили в резервоарите от нивомерната система в обекта, както следва: - за 03.07.20 г. полученото количество бензин по АДД е 2959 литра бензин А-95Н, номер на резервоар 2, по нивомерна система за 03.07.20 г. полученото количество по дистанционната връзка е 158 литра бензин А-95Н; - за 09.07.20 г. полученото количество бензин по АДД е 4942 литра бензин А-95Н, номер на резервоар 2, по нивомерна система за 09.07.20 г. полученото количество по дистанционната връзка е 3435 литра бензин А-95Н. За установените при проверката обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА №0036034/14.07.2020 г., към който са приложени под опис събраните от проверяващите доказателства.

От приложените към протокола документи се установява, че на 03.07.2020 г. [фирма] е регистрирало служебен бон за нивомерна доставка, относно резервоар 2, за бензин А-95Н, с обем 786,80 л. На същата дата е регистриран и служебен бон за документална доставка, относно резервоар 2, за бензин А-95Н, с обем 2959 л /л. 53/. На 09.07.2020 г. дружеството е регистрирало служебен бон за нивомерна доставка, относно резервоар 2, за бензин А-95Н, с обем 3435.10 л., както и служебен бон за

документална доставка, относно резервоар 2, за бензин А-95Н, с обем 4942 л/л. 47/.
От приложените акцизни данъчни документи /АДД/ от 03.07.2020 г. и от 09.07.2020 г., заедно с товарителници, се установява, че на същите дати [фирма] е получило бензин А-95Н, съответно 2959 литра и 4942 литра.

Съставен е АУАН № F560034/19.07.2020 г. от инспектор по приходите при ЦУ на НАП, съгласно който при извършена на 14.07.2020 г. проверка на търговски обект – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], инспектори по приходите при ТД на НАП С. установили, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 118, ал. 6 ЗДДС.

С оспорената в настоящото производство заповед № ФК-С569-0036034/20.07.2020 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 6 ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”г” от ЗДДС, на [фирма] е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект - бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от същото дружество и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Административният орган е приел за установено, въз основа на извършена проверка на Справка за регистрирани съобщения за доставка на гориво в ИС на НАП за Ф. 4412244 на [фирма], че на 03.07.2020 г. и 09.07.2020 г. има съществени разлики между получените количества горива по АДД и количествата горива, постъпили в резервоарите от нивомерната система в обекта, както следва: - за 03.07.20 г. полученото количество бензин по АДД е 2959 литра бензин А-95Н, номер на резервоар 2, по нивомерна система за 03.07.20 г. полученото количество по дистанционната връзка е 158 литра бензин А-95Н; - за 09.07.20 г. полученото количество бензин по АДД е 4942 литра бензин А-95Н, номер на резервоар 2, по нивомерна система за 09.07.20 г. полученото количество по дистанционната връзка е 3435 литра бензин А-95Н. Формиран е извод, че на посочените дати [фирма] не е изпълнило задължението си по чл. 118, ал. 6 ЗДДС да предава по дистанционна връзка на НАП данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите, в които се извършва търговия с течни горива. Посочено е, че от подадените от дружеството данни не може да се установи реалното получено и налично гориво. Във връзка с определения срок на действие на ПАМ ответният орган е посочил, че съобразява значимостта на охраняваното обществено отношение, тежестта на установеното нарушение и последиците от същото, местоположението на търговския обект и видът на стоката. Изложени са мотиви, че срокът на ПАМ е съобразен с целената превенция за преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на наличните количества горива в търговския обект. Според органа неспазването на задължението на търговеца да предава към НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите, в които се извършва търговия с течни горива, винаги води до негативни последици за фиска и засяга особено важен държавен интерес. Не позволява да се проследи движението на закупените количества гориво, дали доставчиците са издали съответни документи, както и да се съпостави последващата реализация с налични количества горива. Прието е, че неподаването на актуална информация относно количеството получено гориво обуславя възможност за значително отклонение от данъчно облагане. Посочено е, че създадената организация

в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти, а една от целите на търговеца е именно отклонение от данъчно облагане, поради което ако не бъде приложена ПАМ то съществува възможността за извършване на ново нарушение, от което за фиска и държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди. Според органа срокът на наложената ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността в обекта. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 26.08.2020 г.

В срока по чл. 84, ал. 1 АПК административният акт е оспорен от дружеството пред непосредствено по - горестоящия орган. С решение № ГДФК – 111/04.09.2020 г., издадено от директор на дирекция „Оперативни дейности“ в ГДФК в срока по чл. 97, ал. 1 АПК, жалбата е оставена без уважение. Изложени са мотиви за законосъобразност на заповедта, като издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма и съдържание, с изложени фактически и правни основания за издаването. Горестоящият орган е приел, че именно [фирма], като данъчно задължено лице, не е изпълнило задължението си по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, поради което правилно е наложена ПАМ на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. г от ЗДДС. Решението е връчено на управителя на дружеството на 05.11.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 вр. ал. 3 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2017 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС. От заповед № 3766/25.09.2019 г., издадена от изпълнителния директор на НАП, се установява, че Л. П. Х. е временно преназначен на длъжност началник на отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП.

Оспорената заповед е издадена в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми.

Съгласно чл. 118, ал. 6 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице, което извършва продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите

за търговия на течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол.

В разглеждания случай, от приетите по делото доказателства, се установи по несъмнен начин, че на 03.07.2020 г. и 09.07.2020 г. е било налице разминаване между данните, подадени до НАП, чрез използваната в обекта нивомерна система и данните за получените на същите дати количества горива по АДД. Съобразно императивната разпоредба на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС именно жалбоподателят, извършващ доставки/продажби на течни горива от търговски обект, е лицето, задължено да предава по дистанционна връзка на НАП данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в стопанисвания от него обект за търговия с течни горива. Ето защо е неоснователно възражението му, че за констатираните разлики следва да бъде санкционирано [фирма], което на основание чл. 118, ал. 4 ЗДДС инсталира и поддържа в обекта софтуерното фискално устройство за интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Така посоченото дружество, контрагент на [фирма], не е задължено лице по смисъла на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, а по делото не са ангажирани доказателства за уведомяване на НАП за констатираните на процесните дати технически неизправности на монтираната в обекта нивомерна система.

Независимо от гореизложеното, от приетите по делото доказателства - служебни бонове за документална доставка от 03.07.2020 г. и от 09.07.2020 г., се установи, че [фирма] е подало до НАП коректни данни за наличните количества горива в резервоарите за съхранение в стопанисвания от него обект за посочените две дати, които напълно съответстват на данните за получените на същите дати количества горива по АДД. Посочените служебни бонове са представени по делото с административната преписка, но са останали необсъдени както в оспорената заповед, така и в потвърждаващото я решение. На следващо място, от отразеното в протокол за извършена проверка сер. АА №0036034/14.07.2020 г. (стр. 3) се установява, че несъответствията в подадените от жалбоподателя данни са констатирани от проверяващите след разговор с дирекция „Селекция“ при НАП, при който са получили данни, както за доставените количества, така и за подадените данни, чрез нивомерната система. Тези обстоятелства обуславят извода, че дружеството е подало коректна информация за наличните количества горива в резервоарите за 03.07.2020 г. и 09.07.2020 г., чрез данните за документална доставка, както и че НАП разполага със същите. Следователно не е доказано по категоричен начин от ответника, чиято е доказателствената тежест, че [фирма] е осъществило състава на нарушение по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. Напротив, установено бе, че приходната администрация е разполагала с данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в стопанисвания от дружеството обект.

В допълнение на гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е необоснована по отношение на срока, за който е наложена ПАМ и нарушава принципа за съразмерност, регламентиран с чл. 6, ал. 2 АПК, по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не подава данни

от ЕСФП по чл. 118 в Националната агенция за приходите. В обжалвания акт липсват конкретни мотиви за разпореденото запечатване на обекта за срок от 14 дни. Изложени са общи доводи за вида на засегнатите от нарушението обществени отношения, както и за възможната вреда за фиска, които биха били относими към всяко нарушение от вида на процесното, както и към всяка продължителност на срока на действие на запечатването. Недоказан е изводът на административния орган, че създадената организация в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти, както и за наличието на обосновано предположение, че една от целите на търговеца е отклонение от данъчно облагане. При липсата на констатации за други нарушения по ЗДДС, извършени от дружеството, както и с оглед установеното още в хода на проверката, че НАП разполага с данните по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, необосновано е приетото, че дружеството цели отклонение от данъчно облагане, съответно определеният срок за запечатване на обекта от 14 дни се явява прекомерен и не съответства на относимите в случая обстоятелства. На следващо място следва да се посочи, че принудителната мярка по чл. 186 ЗДДС се прилага с цел превенция срещу извършване на последващи нарушения на закона, както и постигане на правилно отчитане на дейността на търговеца. В случая обаче не са изложени конкретни мотиви и не са ангажирани доказателства за необходимостта от запечатване на обекта именно за 14-дневен срок. Доводите за засягане на фиска и обществения интерес не се доказани, тъй като не е установено неотчитане на приходи или други конкретни вредни последици за държавния бюджет, които да обосноват такава продължителност на срока на действие на ПАМ. Същевременно административният орган не е посочил и анализирал данни за оборота на обекта, съответно не е обсъдил загубите, които биха настъпили за дружеството, респ. за фиска, в резултат на запечатването за срок от 14 дни. Поради това настоящият съдебен състав не споделя доводите на ответника, че срокът на ПАМ е съразмерен на извършеното и приема, че засяга в по-голяма степен от необходимото, както икономическите интереси на жалбоподателя, така и обществения интерес, тъй като запечатването на обекта за срок от 14 дни би довело до по-ниски приходи за бюджета и вероятно би се отразило на размера на трудовите възнаграждения на работниците и служителите на дружеството.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и не съответства на целите му, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК НАП следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в общ размер 650 лева, от които 50 лв. – платена държавна такса и 600 лв. – платено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 09.02.2021 г. Възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение е неоснователно. Като съобрази действителната фактическа и правна сложност на делото, както и обема на извършените действия по правна защита и процесуално представителство от упълномощения от жалбоподателя адвокат, съдът приема, че платеното адвокатско възнаграждение, което е близко до

минималния размер, определен с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г., не е прекомерно.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С569-0036034/20.07.2020 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в ГДФК при ЦУ на НАП, потвърдена с решение № ГДФК – 111/04.09.2020 г., издадено от директор на дирекция „Оперативни дейности“ в ГДФК.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: